

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uznává rozsudek správným jen potud, pokud byl obžalovaný odsouzen pro krádež hotovosti 1.550 Kč. Naproti tomu napadá důvody zmatečnosti čís. 9 a), 9 b) a 10 § 281 tr. ř. rozsudek, pokud byl obžalovaný uznán vinným i krádeží vkladní knížky na 5.500 Kč ke škodě Leopolda S-a. Stížnosti nelze upřít oprávnění. Zrušovací soud odůvodnil již obšírně ve svém rozhodnutí sb. n. s. čís. 2835, že vkladní knížka spořitelni neb jiného peněžního ústavu jest nositelkou pohledávky za peněžním ústavem, tedy cenným papírem v rukou každého držitele, není-li její výplatě na překážku řízení umořovací nebo soudní zákaz, aneb není-li vklad vázán způsobem připuštěným stanovami; že však v opačném případě, jmenovitě jde-li o knížku znějící na vklad na heslo, nemá odevzdání takové knížky o sobě za následek převod pohledávky, není tudíž taková knížka nositelkou pohledávky a cenným papírem, jehož hodnota odpovídá vložené částce, nýbrž je toliko jedním z prostředků k realizování pohledávky, na niž zní, legitimačním papírem, jenž o sobě je bezcenným a není v důsledku toho způsobitelným předmětem krádeže, totiž v hodnotě, kterou představuje vklad na tuto knížku. Připomenouti však sluší, že tomuto rozhodnutí sloužilo za podklad skutkové zjištění, že pachateli heslo, na něž vklad byl vázán, nebylo známo. Jestli nepochybně, že pachatel, jemuž není heslo známé, není s to, by vkladem disponoval, poněvadž na vkladní knížku, jejíž vklad jest vázán heslem, nevypláci se vklad již na předložení knížky, jak se děje u obyčejných vkladních knížek, nýbrž je tu třeba udání hesla, po případě ještě jiného průkazu stanovami peněžního ústavu určeného. Zmateční stížnost tvrdí, že obžalovanému nebylo heslo známo a že bez jeho udání nemohl vklad vyzvednouti. Obžalovaný neuplatňoval sice tuto obranu při hlavním přelíčení výslovně, nicméně svým údajem, že odcizil vkladní knížku na 5.500 Kč, která však byla vinikulována, poukazoval aspoň nepřímou na nemožnost vybrati vklad a tudíž i na neznalost hesla. Touto obranou, byť i jen nepřímou napověděnou, měl se nalézací soud zabývat, poněvadž podle toho, co uvedeno, dotýká se podstaty věci. Nalézací soud se však otázkou vědomosti hesla v rozsudku vůbec neobírá. Poukazuje na to, že obžalovanému nebylo heslo vůbec známo a proto nemožno, vklad vyzvednouti, uplatňuje zmateční stížnost, byť i ne výslovně, aspoň zjevným poukazem neúplnost výroku soudcovského ve smyslu čís. 5 § 281 tr. ř., založenou tím, že nalézací soud nevzal dotyčnou obhajobu obžalovaného vůbec v úvahu. Zmateční stížnosti bylo proto vyhověti, rozsudek v napadené části, v příčině krádeže vkladní knížky, jakož i ve výroku o trestu a souvisejících s ním výrocích zrušiti a věc v rozsahu zrušení vrátiti soudu prvé stolice k opětovnému projednání a rozhodnutí, při čemž bude soudu po případě přihlížeti i k ceně vkladní knížky samé. Důsledkem toho odpadla potřeba obírat se důvodem zmatečnosti čís. 11 § 281 tr. ř.

Čís. 3282.

I když obhájce, opovíraje proti rozsudku vynesnému v nepřítomnosti obžalovaného zmateční stížnost a odvolání, žádal za opis roz-

sudku k svým rukám, ten však byl doručen dříve obžalovanému samému a později teprve obhájci, počíná osmidenní lhůta k provedení opravných prostředků doručení opis rozsudku obžalovanému (§§ 79, 285, 294 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 6. října 1928, Zm I 459/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 13. dubna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák.

Důvody:

Proti rozsudku vynesenému v nepřítomnosti stěžovatelově opověděl jeho plnou mocí vykázaný obhájce dne 13. dubna 1928 v zákonné lhůtě zmateční stížnost a odvolání, žádaje za doručení písemného vyhotovení rozsudku k svým rukám. Opis rozsudku s poučením byl doručen podle zpátečního lístku dne 9. května 1928 obžalovanému samému s dodatkem, že již jeho obhájce proti němu ohlásil zmateční stížnost a odvolání, a teprve dne 22. května 1928 byl opis rozsudku doručen též obhájci Dr. K-ému, jenž dne 30. května 1928 provedení zmateční stížnosti soudu předložil. Odvolání nebylo vůbec provedeno. Podle § 79 tr. ř. jest spisy, od jichž podání jde lhůta k použití opravného prostředku, doručiti buď straně samotné nebo jejímu zástupci. Osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti a odvolání běží pak podle § 285 dot. § 294, odst. druhý tr. ř., bylo-li při jich opovědi za doručení opisu rozsudku požádáno (a nestalo-li se toto doručení — což tuto v úvahu nepřichází — již před onou opovědí), od tohoto doručení. Byť i v souzeném případě obhájce výslovně žádal za doručení písemného vyhotovení rozsudku k svým rukám, nemůže býti, hledíc k předpisu § 79 tr. ř. pochybným, že i doručení obžalovanému samému vyhovovalo zákonu, bylo po právu platným a byl proto den tohoto doručení dnem, od něhož podle §§ 285, 294 tr. ř. počala běžeti lhůta k provedení obhájcem opovězených opravných prostředků. I když tedy později, po marném jejím uplynutí, byl opis rozsudku znovu doručen obhájci a tento v osmidenní lhůtě po tomto doručení k jeho rukám zmateční stížnost provedl, jest toto provedení opožděným a nelze k němu hleděti při řešení otázky, zda bylo jím vyhověno předpisu o zákonném provedení opravného prostředku. Ježto při opovědi zmateční stížnosti a odvolání nebyly stížné body blíže a způsobem, jak to předpisuje § 1 čis. 2 novely k tr. ř. z roku 1877/78, označeny, měla býti zmateční stížnost podle téhož předpisu zákona zavržena již soudem první stolice. Jelikož se tak nestalo, bylo ji podle § 4 čis. 1 uv. nov. k tr. řádu zavrhnouti soudem zrušovacím již v zasedání neveřejném.

Čís. 3283.

Právní postavení soukromého účastníka (§ 47 tr. ř.) a jeho nárok na náhradu útrat.